

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Hjortnæs: Under første behandling af dette lovforslag rejste jeg bl. a. spørgsmålet om risikoen ved postindbetaling. Justitsministeren har ikke skønnet, at det ved postindbetaling vil være hensigtsmæssigt at fravige den almindelige formueretlige grundsætning om, at risikoen for befordring af betaling til betalingsstedet påhviler afsenderen. Jeg har accepteret ministerens argumentation, men jeg har samtidig forstået, at ministeren finder det rimeligt, at man lader foretage en selvstændig vurdering af, om de erstatningsretlige regler i postloven er tidssvarende. Jeg håber, at justitsministeren vil hviske dette i sin kollega trafikministerens øre. Ellers vil jeg gerne gøre det.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre mange bemærkninger. Lovforslaget har haft en relativt let gang gennem udvalget, vel først og fremmest fordi vi hurtigt har måttet konstatere, at det ikke ville være muligt at få V, K og R til at støtte den debitorvenlige linje, lovforslaget her lægger op til.

V, K og R har gjort nogle behjertede forsøg på at udvande lovforslaget, og jeg kan kun takke justitsministeren for, at han har stået urokkelig fast på hovedlinjen i sit lovforslag. At det fortsat må undre mig, at hr. Gudme som repræsentant for det radikale venstre har været helt upåvirket af den argumentation, som også er fremført fra justitsministerens side, føjer jeg kun til som en ikke uvæsentlig bibemærkning. Jeg vil gerne føje til, at det ikke ændrer noget i min udtalelse og min beklagelse over hr. Gudmes holdning til dette lovforslag, at hr. Gudme har været initiativtager til et ændringsforslag vedrørende tvangsauktionsklausuler, som jeg i øvrigt finder fornuftigt, og som jeg kan give tilslutning til.

Hr. Gudmes interesse for netop dette spørgsmål er måske, når alt kommer til alt, også et bevis på, at hr. Gudme har lettere ved at vurdere problemerne ud fra, hvad der er i kreditors interesse, end ud fra hvad der er i debitors interesse. Vel, det nytter nok ikke at appellere til hr. Gudme og det radikale venstre her i ellefte time.

For fuldstændighedens skyld skal jeg op-

lyse, at den socialdemokratiske folketingsgruppe ikke kan give tilslutning til det af V, K og R fremsatte ændringsforslag, hvorefter kreditor skal være berettiget til at forlange kapitalen indfriet ved påkrav inden for en nærmere fastsat tidsfrist. Vi må anbefale at stemme imod dette ændringsforslag.

Hanne Budtz: Det er glædeligt at medvirke til vedtagelsen af et lovforslag, der betyder en forenkling og rationalisering af administrationen, og som for en gangs skyld ikke betyder merudgifter for det offentlige. Det er praktisk, at forskellige detailregler tages ud af loven, og når det i fremsættelsen blev oplyst, at der i 1972 blev fremsendt så mange dokumenter til tinglysning som 1.152.000, kan man selvfølgelig godt forstå, at det er vanskeligt at overholde den gældende frist for fuldførelsen af tinglysningen. Et hjertesuk over dette. Det er klart, at vi ikke ønsker større personaleudvidelser, men jeg vil gerne i fortsættelse af drøftelsen i udvalget spørge ministeren, om ministeren tror, at det er muligt, at vi kan komme ned på en ekspeditionstid, som nærmer sig lovens krav.

Vi er enige i de foreslåede forbedringer med hensyn til indbetaling til postvæsenet, hvorefter sidste terminbetalingsdag er rettidig, netop fordi folk er vant til at have det sådan ved huslejeindbetalinger. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det gælder indbetalinger her i riget, dog med undtagelse af Grønland, og at det ved girering er datoen for debitering på debitors girokonto, der er afgørende.

Men den reelle ændring af loven går ud på, at kapitalen kun forfalder, efter at kreditor efter sidste rettidige betalingsdag skriftligt har fremsat sit påkrav og ydelsen derefter ikke er betalt inden 7 dage. Der bliver altså tale om en mindre ekstra ydelse i den anledning. Men det er en udmærket bestemmelse, der tilsigter at afhjælpe den forglemmelse, som visse debitorer kan komme ud for.

Vi mener, at hvis man kan vedtage en sådan bestemmelse, som vi altså går ind for, kan det være lige så rigtigt at vedtage en tilsvarende bestemmelse om en forudgående påmindelse. Derfor har vi sammen med venstre og det radikale venstre stillet ændringsforslag nr. 6, som går ud på, at hvis kreditor